

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. g) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2021 r. – UniCredit i UniCredit Bank/Komisja**(Sprawa T-453/21)**

(2021/C 368/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Skarżący: UniCredit SpA (Rzym, Włochy), UniCredit Bank AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci I. Vandendorre, S. Dionnet, M. Siragusa, G. Rizza i B. Massella Ducci Teri)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie w całości lub w części decyzji Komisji C(2021) 3489 final z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie COMP/AT.40324 – Europejskie obligacje skarbowe (zwanej dalej „decyzją”), na mocy której stwierdzono, że uczestnicząc od dnia 9 września 2011 r. do dnia 28 listopada 2011 r. w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze europejskich obligacji skarbowych, skarżący naruszyli art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG oraz uchylenie nałożonej grzywny;
- tytułem ewentualnym znaczące obniżenie kwoty nałożonej grzywny w ramach przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- nakazanie Komisji, w ramach środków organizacji postępowania lub postępowania dowodowego, złożenia nieopatrzonych klauzulą poufności uwag przedstawionych przez stronę trzecią Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji w dochodzeniu AT.40324 po pisemnym przedstawieniu zarzutów i przesłuchaniu, tak aby uwagi te mogły zostać załączone do akt sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ Komisja w decyzji nie zdefiniowała należycie właściwego rynku lub właściwych rynków.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja błędnie stwierdziła, iż UniCredit brał udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu na rynku głównym, podczas gdy trader UniCredit nie prowadził negocjacji na tym rynku.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że wniosek Komisji, zgodnie z którym UniCredit brał udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu, które polegało na ograniczeniu konkurencji ze względu na cel, nie znajduje poparcia w pochodzących z tamtego okresu dowodach i nie został wystarczająco uzasadniony.

4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja błędnie ustaliła udział UniCredit w ograniczeniu konkurencji ze względu na cel bez przeanalizowania potencjalnego wpływu jego zachowania na rynku wtórnym.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że Komisja błędnie ustaliła udział UniCredit w ograniczeniu konkurencji ze względu na cel bez przeanalizowania kontekstu gospodarczego.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd w ocenie stanu faktycznego w odniesieniu do czasu udziału skarżących w podnoszonym kartelu.
7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że zastosowana w decyzji metoda ustalenia grzywny jest błędna, ponieważ Komisja:
i) użyła błędnego wskaźnika zastępczego w celu obliczenia wartości sprzedaży; ii) nie wykorzystwała najlepszych dostępnych danych do określenia kwoty grzywny; iii) nie oceniła właściwego charakteru innych danych dostarczonych przez UniCredit; oraz iv) nie dopełniła swego obowiązku uzasadnienia.
8. Zarzut ósmy, dotyczący tego metoda zastosowana przez Komisję do obliczenia wskaźnika zastępczego wartości sprzedaży stron jest oczywiście nieracjonalna i niewłaściwa z punktu widzenia deklarowanego celu, ponieważ nie odzwierciedla w sposób prawidłowy relatywnej wagi UniCredit i innych stron w podnoszonym naruszeniu.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i zasadę indywidualizacji kar, ponieważ ograniczyła zmienną część kwoty podstawowej grzywny UniCredit wyłącznie o 1 % w stosunku do innych stron.
10. Zarzut dziesiąty, dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i zasadę indywidualizacji kar, ponieważ nie dostosowała w sposób znaczący kwoty podstawowej grzywny: a) na podstawie pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien; lub b) w zależności od okoliczności łagodzących. W konsekwencji ostateczna kwota grzywny nie odzwierciedla obiektywnych różnic między sytuacją UniCredit a sytuacją innych stron.
11. Zarzut jedenasty, dotyczący tego, że nieproporcjonalna i nadmierna grzywna nałożona przez Komisję na UniCredit powinna zostać poddać korekcie w ramach przysługującego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania.

**Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2021 r. – G-Core Innovations / EUIPO – Coretransform
(G CORELABS)**

(Sprawa T-454/21)

(2021/C 368/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: G-Core Innovations Sàrl (Contern, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Axel Karnøe Søndergaard)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Coretransform GmbH (Berlin, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „G CORELABS” w kolorach pomarańczowym, czerwonym, srebrnym, czarnym i szarym – zgłoszenie nr 14 955 017

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie R 22/2021-2